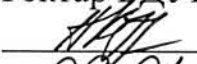
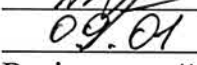

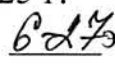
Установа адукацыі
«Беларускі дзяржаўны ўніверсітэт культуры і мастацтваў»

ЗАЦВЯРДЖАЮ

Рэктар БДУКМ

 Н. У. Карчэўская

 2025 г.

Рэгістрацыйны № ВД- эвуч.

АНАМАСТЫКА

*Вучэбная праграма
ўстановы вышэйшай адукацыі
па вучэбнай дысцыпліне для спецыяльнасці*

6-05-0322-03 Музейная справа і ахова гісторыка-культурнай спадчыны

Вучэбная праграма складзена на аснове адукацыйнага стандарта вышэйшай адукацыі АСВА 6-05-0322-01-2023 па спецыяльнасці 6-05-0322-03 Музейная справа і ахова гісторыка-культурнай спадчыны, зацверджанага пастановай Міністэрства адукацыі Рэспублікі Беларусь ад 21.08.2023 № 274, вучэбнага плана БДУКМ па спецыяльнасці 6-05-0322-03 Музейная справа і ахова гісторыка-культурнай спадчыны

СКЛАДАЛЬНІК:

І. Н. Колабава, дацэнт кафедры гісторыка-культурнай спадчыны ўстанова адукацыі «Беларускі дзяржаўны ўніверсітэт культуры і мастацтваў», кандыдат гістарычных навук, дацэнт

РЭЦЭНЗЕНТЫ:

П. С. Курловіч, загадчык кафедры археалогіі і спецыяльных гістарычных дысцыплін установы адукацыі «Беларускі дзяржаўны ўніверсітэт», кандыдат гістарычных навук, дацэнт;

Ю. В. Кавалёва, загадчык аддзела экспазіцыйна-выставачнай работы Дзяржаўнай установы «Музей гісторыі горада Мінска», кандыдат культуралогіі

РЭКАМЕНДАВАНА ДА ЗАЦВЯРДЖЭННЯ:

кафедрай гісторыка-культурнай спадчыны ўстанова адукацыі «Беларускі дзяржаўны ўніверсітэт культуры і мастацтваў» (пратакол № 3 ад 31.10.2024);
прэзідыумам навукова-метадычнага савета ўстанова адукацыі «Беларускі дзяржаўны ўніверсітэт культуры і мастацтваў» (пратакол № 2 ад 18.12.2024)

ТЛУМАЧАЛЬНАЯ ЗАПІСКА

Модуль “Спецыяльныя гістарычныя дысцыпліны-2” складаецца з вучэбных дысцыплін “Фалерыстыка”, “Сфрагістыка”, “Анамастыка”, “Метралогія і храналогія”. Дадзеная вучэбная праграма прызначана для вывучэння вучэбнай дысцыпліны “Анамастыка”.

Мэтай выкладання вучэбнай дысцыпліны “Анамастыка” з’яўляецца вывучэнне студэнтамі гісторыі ўзнікнення і фарміравання антрапанімічных, тапанімічных, этнанімічных сістэм.

Вывучэнне вучэбнай дысцыпліны “Анамастыка” спрыяе падрыхтоўцы студэнтаў да практычнай дзейнасці, да больш паглыбленага аналізу і апісання розных відаў гістарычных крыніц. Авалоданне тэарэтычнымі і практычнымі навыкамі ў дадзеным кірунку спрыяе фарміраванню ўсебакова развітога спецыяліста ў галіне музейнай справы і аховы гісторыка-культурнай спадчыны.

Актуальнасць дадзенай вучэбнай дысцыпліны вызначаецца яе роляй у працэсе падрыхтоўкі навуковых супрацоўнікаў музейных і турыстычных устаноў.

Мэтавая накіраванасць вучэбнай дысцыпліны “Анамастыка” акрэслівае шэраг задач:

- прасачыць на фактычным матэрыяле гісторыю станаўлення і развіцця дысцыпліны “Анамастыка”;
- выявіць характэрныя асаблівасці анамастычных сістэм, як аб’ектаў гісторыка-культурнай спадчыны Беларусі.

Вывучэнне вучэбнай дысцыпліны “Анамастыка” накіравана на фарміраванне наступных кампетэнцый:

СК-4 Прымяняць метады і дасягненні археалогіі, рэлігіязнаўства і спецыяльных гістарычных дысцыплін для выяўлення, крытычнага аналізу і інтэрпрэтацыі музейных крыніц, вызначэння агульнага і асаблівага ў развіцці сусветных рэлігій.

СК-5 Характарызаваць матэрыяльную культуру і мастацтва Беларусі, этапы і заканамернасці іх развіцця, прадстаўляць і характарызаваць нацыянальную своеасаблівасць беларускай культуры і мастацтва ў кантэксце агульнасусветных мастацкіх працэсаў.

У выніку вывучэння вучэбнай дысцыпліны “Анамастыка” студэнты павінны ведаць:

- прадмет даследавання спецыяльнай гістарычнай дысцыпліны “Анамастыка”;
- прыёмы і аб’екты даследавання спецыяльнай гістарычнай дысцыпліны “Анамастыка”;
- інфармацыйныя крыніцы ў дадзеным кірунку;
- метадыку самастойнай работы з крыніцай і апрацоўкі інфармацыі;
- гістарычныя ўмовы развіцця анамастыкі;
- метадыку выкарыстання набытых ведаў у музейнай працы;

– навуковыя дасягненні айчынных і замежных даследчыкаў у дадзенай галіне;

Студэнты павінны ўмець:

– выкарыстоўваць прыёмы і метады спецыяльных гістарычных дысцыплін;

– выкарыстоўваць даныя спецыяльных гістарычных дысцыплін пры правядзенні практычнай і навуковай работы;

– праводзіць навуковую апрацоўку анамастычнага матэрыялу;

– выкарыстоўваць інфармацыйныя крыніцы ў музейнай працы;

– выкарыстоўваць найноўшыя навуковыя дасягненні айчынных і замежных даследчыкаў у дадзенай галіне.

Студэнты павінны валодаць:

– прафесійнымі навыкамі аналіза і выкарыстанні інфармацыйных рэсурсаў у галіне спецыяльных гістарычных дысцыплін;

– навыкамі стварэння інфармацыйных прадуктаў розных відаў па тэме вучэбнай дысцыпліны.

Асноўнымі формамі навучання па вучэбнай дысцыпліне з’яўляюцца лекцыі і семінарскія заняткі, заданні для самастойнай работы студэнтаў.

Замацаванне атрыманых ведаў мае працяг пры праходжанні вучэбнай і вытворчай практыкі ў музеях краіны.

Пры вывучэнні вучэбнай дысцыпліны “Анамастыка” выкарыстоўваюцца сучасныя метады навучання і камп’ютарныя тэхналогіі.

Для кіравання вучэбным працэсам і арганізацыі кантрольна-ацэначнай дзейнасці выкарыстоўваюцца рэйтынгавыя, крэдытна-модульныя сістэмы ацэнкі вучэбнай і даследчай дзейнасці студэнтаў, варыятыўныя мадэлі кіруемай самастойнай работы, вучэбна-метадычныя комплексы. У практыку правядзення семінарскіх заняткаў уключаюцца метадыкі актыўнага навучання, дыскусійныя формы.

Вучэбная праграма па вучэбнай дысцыпліне “Анамастыка” распрацавана з улікам пастаўленых задач, узгоднена з праграмамі іншых вучэбных дысцыплін такіх як “Археалогія”, “Этналогія Беларусі”, “Гісторыя Беларусі” і інш.

У адпаведнасці з вучэбным планам на вывучэнне вучэбнай дысцыпліны “Анамастыка” усяго адведзена 90 гадзін, у тым ліку 40 гадзін – аудыторныя заняткі. Прыкладнае размеркаванне аўдыторных гадзін па відах заняткаў: лекцыі – 30 гадзін, семінарскія заняткі – 10 гадзін. Форма правядзення бягучай атэстацыі – вуснае апытанне. Форма правядзення прамежкавай атэстацыі – залік.

ЗМЕСТ ВУЧЭБНАГА МАТЭРЫЯЛУ

УВОДЗІНЫ

Складовыя часткі анамастыкі. Прадмет, задачы і крыніцы анамастычных даследаванняў. Гістарыяграфічны агляд

Вызначэнне анамастыкі як навуковай дысцыпліны. Этымалогія тэрміна анамастыка. Асноўныя складовыя часткі анамастыкі (антрапаніміка, тапаніміка, этнаніміка). Прадмет, задачы і крыніцы анамастычных даследаванняў.

Спецыяльная тэрміналогія (анімія, анамасцікон, антрапанімія, тапанімія, этнанімія, тэанімія, касманімія, заанімія і інш.).

Гістарыяграфічны агляд развіцця беларускай анамастыкі. Сувязь яе з іншымі навукамі.

Раздзел I Антрапаніміка

Тэма 1 Найменне асобы: узнікненне, функцыі і шматкампанентнасць

Этымалогія тэрміна антрапаніміка. Прадмет, задачы і крыніцы антрапанімікі. Гістарыяграфічны агляд развіцця беларускай антрапанімікі.

Значэнне ўласнага імя ў свядомаці чалавека. Роля іменавання асобы ў сацыяльным жыцці грамадства.

Агульны агляд традыцый еўраазіяцкіх імёнаслоўных сістэм.

Тэма 2 Усходнеславянская імёнаслоўная сістэма

Фарміраванне імёнаслоўнай сістэмы ўсходнеславянскага насельніцтва. Перыядызацыя гісторыі развіцця ўсходнеславянскай імёнаслоўнай сістэмы.

Асноўныя функцыі дахрысціянскіх імён (ідэнтыфікацыйная, засцерагальная). Традыцыі ва ўтварэнні дахрысціянскіх імён.

Рэканструкцыя і класіфікацыя старажытнаславянскіх імён па пісьмовых крыніцах XIV–XVI стст.

Тэма 3 Беларуская імёнаслоўная сістэма ў XIV – пачатку XX ст.

Старажытнабеларуская імёнаслоўная сістэма. Крыніцы, асаблівасці складання беларускага імёнаслова. Старажытныя ўласныя імёны: зніклыя і актуальныя.

Хрысціянскія кананічныя імёны ў беларускім імёнаслове. Размоўна-пабытовыя формы імёнаў беларускага насельніцтва. Эмацыйна-каштоўнасныя формы імя.

Двух-, трох-, чатырохслоўныя формы наймення асобы.

Працэс адаптавання іншамоўных уласных імён у беларускай мове (пераход Е→О→А; Ф→П; Ф→ХВ; спрашчэння груп галосных і зычных; страты пачатковага галоснага А; замены КТ на ХТ; змены В на У і інш.).

Імёны выбітных асоб у гісторыі Беларусі.

Тэма 4 Беларуская імёнаслоўная сістэма ў XX – пачатку XXI ст.

Прычыны навацый у імёнаслове беларускага насельніцтва. Антрапанімістычны бум у 1920–1930-х гг. Штучныя ўласныя імёны савецкага часу.

Агульная характарыстыка імёнаслоўнай сістэмы ў другой палове XX ст. (дэхрысціянізацыя беларускага іменніка, уплыў урбанізацыі, знікненне адрознення паміж іменнікамі розных колаў насельніцтва, адраджэнне старажытнаславянскіх імён, узрастанне папулярнасці кананічных хрысціянскіх імён).

Тры складовыя элементы (імя ўласнае, імя па бацьку, прозвішча) ў сучасным афіцыйным найменні асобы на тэрыторыі Беларусі.

Асаблівасці фарміравання і функцыі імя па бацьку.

Вызначэнне паняцця прозвішча, яго функцыі, крыніцы ўтварэння. Класіфікацыя ўсходнеславянскіх славянскіх прозвішчаў (агульнаславянскія, усходнеславянскія, унутрымоўныя).

Вызначэнне этымалогіі ўласных імён, імён па бацьку і прозвішчаў на прыкладзе імён студэнтаў вучэбнай групы.

Тэма 5 Мянуска: прычыны ўзнікнення, класіфікацыя

Мянуска як адна з найбольш старажытных антрапанімічных форм. Функцыі мянужкі (ідэнтыфікацыйная, засцерагальная, эмацыйна-каштоўная, інфармацыйная, камунікатыўная). Мянужкі вядомых асоб у гісторыі Беларусі.

Прычыны існавання мянужак у сучасным жыцці.

Сэнсавая класіфікацыя мянужак паводле іх сэнсу (час нараджэння, статус у сям’і, знешні выгляд, характар, прафесія, разумовыя здольнасці чалавека і інш.).

Тэма 6 Псеўданім: прычыны ўзнікнення, класіфікацыя

Прычыны ўзнікнення, спецыфіка і функцыі псеўданіма.

Класіфікацыя псеўданімаў (псеўдаандронімы, псеўдагінімы; сапраўдныя псеўданімы, абагульняльныя псеўданімы; крыптанімы і інш.).

Псеўданімы грамадскіх і палітычных дзеячаў у гісторыі Беларусі XIX–XXI стст. Псеўданімы ў літаратуры і мастацтве.

Раздзел II Тапаніміка

Тэма 7 Тапонімы – помнікі гісторыі і культуры Беларусі

Этымалогія тэрміна тапаніміка. Прадмет, задачы і крыніцы тапанімікі. Гістарыяграфічны агляд развіцця беларускай тапанімікі.

Спецыяльная тэрміналогія (айконімы, палісонімы, камонімы, аронімы, гідронімы і інш.). Лінгвістычная і сэнсавая класіфікацыя тапонімаў.

Тапонімы як помнікі гісторыі і культуры краіны.

Фактары, фарміруючыя тапонімы Беларусі (гістарычны, духоўна-рэлігійны, этнічны, лінгвістычны, прыродны, адміністрацыйны).

Мікратапонімы. Вывучэнне, паходжанне, асаблівасці бытавання.

Алгарытм вывучэння этымалогіі тапоніма.

Тэма 8 Гідронімы: спецыфіка ўтварэння і класіфікацыя

Этымалогія тэрміна гідронім. Крыніцы і спецыфіка ўзнікнення назваў рэк на тэрыторыі Беларусі (старажытнасць, дваістасць, паўторы, замацаванне назвы ў прылягаючых раёнах і інш.).

Лінгвістычная і сэнсавая класіфікацыя назваў рэк Беларусі.

Крыніцы і спецыфіка ўзнікнення назваў азёр на тэрыторыі Беларусі (нестаражытнасць паходжання, няўстойлівасць і інш.).

Лінгвістычная і сэнсавая класіфікацыя назваў азёр Беларусі.

Тэма 9 Айконімы: спецыфіка ўтварэння і класіфікацыя

Этымалогія тэрмінаў айконім, палісонім, камонім.

Тыпы беларускіх паселішчаў (вёска, засценак, ваколіца, фальварак, мястэчка, горад). Лінгвістычная класіфікацыя айконімаў.

Сэнсавая класіфікацыя айконімаў (уплыў прыродных, ландшафтных, сацыяльна-эканамічных характарыстык; патранімічнае, рэлігійнае і культавае паходжанне; айконімы-саветызмы і інш.).

Тэма 10 Урбанонімы: спецыфіка ўтварэння і класіфікацыя. Афiцыйная і неафiцыйная ўрбананiмiя

Этымалогія тэрміна ўрбанонім. Прадмет, задачы і крыніцы даследавання назваў гарадскіх аб'ектаў. Спецыяльная тэрміналогія (агаронімы, драмонімы, гадонімы, эргонімы). Структура ўрбанонімаў (наяўнасць не менш двух кампанентаў).

Афiцыйныя і неафiцыйныя ўрбананiмы.

Спецыфічныя рысы афiцыйных урбанонiмаў (нацыянальная афарбоўка, магчымасць перайменаванняў, нізкая ступень вядомасці, слабая сувязь з дыялектам, перавага штучных назваў над натуральнымі, пісьмовая фіксацыя, уплыў сацыяльна-палітычнага фактару, здольнасць уключаць у сябе назвы іншых анамастычных разрадаў – хранонімаў і антрапонімаў).

Прычыны ўзнікнення і спецыфічныя рысы неафiцыйных урбанонiмаў.

Урбананiмiчная гiсторыя Беларусі і яе перыядызацыя.

Тыпы гадонімаў (у форме аднаго-двух прыметнікаў, нумараваная, апісальная і нумаравана-апісальная формы, назвы вуліц у родным склоне, спалучэнне парадкавага лічэбніка, прыметніка і геаграфічнага апелятыва, скарачаныя назвы, абрэвіатура).

Перайменаванні гарадскіх аб'ектаў.

Вывучэнне паходжання асобных урбанонімаў.

Раздзел III Этнаніміка

Тэма 11 Этнанімы: спецыфіка ўтварэння і класіфікацыя

Этымалогія тэрміна этнаніміка. Прадмет, задачы і крыніцы этнанімікі.

Агульная характарыстыка этнанімаў (кансерватыўнасць, устойлівасць, захоўванне носьбітамі).

Значэнне вывучэння этнанімаў пры даследаванні зніклых этнасаў.

Прамыя і адваротныя суадносіны этнанімаў з тапонімамі.

Спецыяльная тэрміналогія (алаэтанімы, аўтаэтанімы, макраэтанімы, мікраэтанімы, этнаантрапонімы, этнатапонімы, этнахаронімы і інш.)

Тэма 12 Этнанімы – помнікі гісторыі і культуры Беларусі

Саслоўная і канфесіянальная дыферэнцыяцыя беларускага насельніцтва (этнасацыяльныя, этнаканфесіянальныя, лакальна-тэрытарыяльныя групы).

Гісторыя выкарыстання тэрмінаў Белая Русь, Чорная Русь, Русь Літоўская, Заходняя Русь, Паўночна-Заходні край, Беларусія, Беларусь.

ВУЧЭБНА–МЕТАДЫЧНАЯ КАРТА ВУЧЭБНАЙ ДЫСЦЫПЛІНЫ

Нумар раздзела, тэмы	Назва раздзела, тэмы	Колькасць аўдыторных гадзін		Колькасць гадзін КСР	Форма кантролю ведаў
		Лекцыі	семінар. заняткі		
Раздзел I Антрапаніміка					
1	Уводзіны. Складовыя часткі анамастыкі. Прадмет, задачы і крыніцы анамастычных даследаванняў. Гістарыяграфічны агляд	1			
2	Тэма 1 Найменне асобы: узнікненне, функцыі і шматкампанентнасць	1	2		
3	Тэма 2 Усходнеславянская імёнаслоўная сістэма	2		2	падрыхтоўка і праверка эл. прэзентацый
4	Тэма 3 Беларуская імёнаслоўная сістэма ў XIV – пачатку XX ст.	2		2	падрыхтоўка і праверка эл. Прэзентацый
5	Тэма 4 Беларуская імёнаслоўная сістэма ў XX – пачатку XXI ст.	2	2		
6	Тэма 5 Мянушка: прычыны ўзнікнення, класіфікацыя	2			
7	Тэма 6 Псеўданім: прычыны ўзнікнення, класіфікацыя	2			
Раздзел II Тапаніміка					
8	Тэма 7 Тапонімы – помнікі гісторыі і культуры Беларусі	2	2		
9	Тэма 8 Гідронімы: спецыфіка ўтварэння і класіфікацыя	2			
10	Тэма 9 Айконімы: спецыфіка ўтварэння і класіфікацыя	2	2	2	падрыхтоўка і праверка эл. прэзентацый
11	Тэма 10 Урбананімы: спецыфіка ўтварэння і класіфікацыя. Афіцыйная і неафіцыйная ўрбананімія	2			
Раздзел III Этнаніміка					
12	Тэма 11 Этнанімы: спецыфіка ўтварэння і класіфікацыя	2			
13	Тэма 12 Этнанімы – помнікі гісторыі і культуры Беларусі	2		2	падрыхтоўка і праверка эл. прэзентацый
Разам		24	8	8	

ІНФАРМАЦЫЙНА-МЕТАДЫЧНАЯ ЧАСТКА

Літаратура

Асноўная літаратура

1. Леонтьева, Галина Александровна. Вспомогательные исторические дисциплины: учебник для студентов высших учебных заведений / Г. А. Леонтьева, П. А. Шорин, В. Б. Кобрин; под ред. Г. А. Леонтьевой. – Москва : ВЛАДОС, 2000, – 365, [2] с.
2. Ономастика Беларуси. Топонимия : учебник для студентов учреждений высшего образования по филологическим специальностям / А. М. Мезенко [и др.]. – Минск : РИВШ, 2018. – 319 с.
3. Ономастика Беларуси. Антропонимия : учебник для студентов учреждений высшего образования по филологическим специальностям / А. М. Мезенко [и др.]. – Минск : РИВШ, 2017. – 397 с.

Дадатковая літаратура

1. Аліферчык, Т. М. Тапанімікон Пінскага Палесся ў рэтраспектыў / Т. М. Аліферчык // Гістарычнае мовазнаўства ў кантэксце міждысцыплінарных даследаванняў : зборнік артыкулаў Міжнароднай навукавай канферэнцыі (Мінск, 25–26 кастрычніка 2017 г.) / Нацыянальная акадэмія навук Беларусі [і інш.] – Мінск, 2017. – С. 14 – 18.
2. Анамастыка // Беларуская энцыклапедыя: У 18 т. Т. 1. А – Аршын / рэдкал.: Г.П.Пашкоў [і інш.]. – Мінск: Беларуская энцыклапедыя, 1996. – С. 337.
3. Бірыла, Мікалай Васільевіч. Выбраныя працы / М. В. Бірыла; [уклад.: Л. А. Ліхадзіўская, В. П. Русак, Н. А. Чабатар]. – Мінск : Беларуская навука, 2017. – 541, [1] с.
4. Грушко, Елена Арсеньевна. Словарь фамилий : [около 10 000 фамилий] / Елена Грушко, Юрий Медведев. – Нижний Новгород : Три богатыря: Братья славяне, 1997. – 590, [1] с.
5. Жучкевич, Вадим Андреевич. Краткий топонимический словарь Белоруссии / В. А. Жучкевич. – Мінск : Изд-во БГУ, 1974. – 447, [1] с.
6. Лыч, Леанід Міхайлавіч. Назвы зямлі беларускай / Л. М. Лыч. – Мінск : Універсітэцкае, 1994. – 125, [3] с.
7. Мезенка, Ганна Міхайлаўна. Тапанімікон Беларускага Паазер'я як крыніца вывучэння асаблівасцяў развіцця рэгіёна / Г. А. Мезенка // Беларуская мова – галоўная гісторыка-культурная каштоўнасць нацыі і дзяржавы : (да 90-годдзя Інстытута мовазнаўства імя Якуба Коласа) : зборнік навуковых артыкулаў : у 2 ч. / Цэнтр даследаванняў беларускай культуры, мовы і літаратуры НАН Беларусі. – Мінск, 2021. – Ч. 2. – С. 65 – 71.
8. Никонов, Владимир Андреевич. Словарь русских фамилий / В. А. Никонов; сост. Е.Л.Крушельницкий. – Москва : Школа-Пресс, 1993. – 222 с.

9. Саламевіч, Янка. Слоўнік беларускіх псеўданімаў і крыптанімаў (XVI-XX стст.) / Я. Саламевіч. – Мінск : Мастацкая літаратура, 1983. – 205, [2] с.
10. Шур, Васіль. Беларускія ўласныя імёны : беларуская антрапаніміка і тапаніміка : дапаможнік для настаўнікаў / Васіль Шур. – Мінск : Мастацкая літаратура, 1998. – 237, [2] с.
11. Шур, Васіль Васільевіч. Малая і вялікая радзіма ў анамастыконе пісьменнікаў : [манаграфія] / Васіль Шур, Вольга Слівец. – Мазыр : МДПУ імя І. П. Шамякіна, 2019. – 170 с.
12. Юрэвіч, Уладзімір Міхайлавіч. Слова жывое, роднае, гаваркое... / Уладзімір Юрэвіч. – Мінск : Маст. літ., 1998. – 282, [2] с.
13. Яшкін, Іван Якаўлевіч. Слоўнік беларускіх імёнаў / І. А. Яшкін. – Мінск : Адукацыя і выхаванне, 2009. – 135 с.

Пералік рэкамендуемых сродкаў дыягностыкі вынікаў вучэбнай дзейнасці студэнтаў

Арганізацыя вучэбнай работы студэнтаў накіравана на засваенне лекцыйнага матэрыялу, а таксама на самастойны пошук і падрыхтоўку інфармацыйных матэрыялаў да семінарскіх заняткаў па вучэбнай дысцыпліне.

Для дыягностыкі атрыманых студэнтамі ведаў прадугледжваецца выкарыстанне наступных сродкаў:

- тэставыя заданні па асобных падраздзелах і дысцыпліне ў цэлым;
- пісьмовыя работы па асобных падраздзелах дысцыпліны;
- мультымедыя прэзентацыі па асобных падраздзелах дысцыпліны;
- выступленні студэнтаў на семінарскіх занятках па самастойна падрыхтаваных тэмах.

Выніковая ацэнка вынікаў вучэбнай дзейнасці прадугледжвае правядзенне заліку.

Метадычныя рэкамендацыі па арганізацыі і выкананні самастойнай работы студэнтаў

Арганізацыя самастойнай работы студэнтаў прадугледжвае падрыхтоўку студэнтамі інфармацыйных матэрыялаў на адпаведную тэматыку, мультымедыя прэзентацый па асобных тэмах вучэбнай дысцыпліны, вывучэння дадатковых крыніц і літаратуры, падрыхтоўцы да заліку.

Самастойная работа студэнтаў накіравана на:

- фарміраванне навыкаў пошуку і аналізу розных відаў інфармацыі;
- засваенне, сістэматызацыю і трансляцыю атрыманых ведаў у будучай прафесійнай дзейнасці;
- развіццё дадатковых навукова-даследчых навыкаў.

Кантроль за выкананнем самастойнай работы з'яўляецца бягучым і рэалізуецца праз электронную пошту, індывідуальныя кансультацыі, падчас лекцыйных і семінарскіх і практычных заняткаў, а таксама падчас правядзення заліку.